1. versszak

E a/E E
Mint szarvas hűs folyóvízhez,
a/E cis
úgy vágyik lelkem Istenhez,
A cis H
megszabadít, elveszi minden terhem.

2. versszak

Kegyelme újra átkarol,
lelkemről minden lánc lehull, E
megvigasztal, s az, ami fájt, emlék csupán.

előrefrén

A E fis A E H
Csak Ő és én, nem kell más, utána vágyom,
A E D H
jelenlétében csodálom szépségét.

refrén

E A
Soha nem leszek többé az, aki voltam rég,
cis H A H
mert Ő rám talált, és megfordult a világ.
E A
Szívem érte ég, és bármit megtennék,
cis H E
hogy házában maradjak.